

пътнитѣ вагони. Тамъ тѣ изпразватъ гърлата и се връщатъ за нова плячка. Две хиляди и петстотинъ тона руда може да пренасе единъ такъвъ багеръ. Съ нея той напълва 80 желѣзопътни вагона; а такива багери има 20 на брой въ Кируна. Всѣки день 20 влака съ по 40 вагона се насочватъ къмъ Норвикъ, за да напълнятъ утробитѣ на параходитѣ, които чакатъ да разнесатъ златото на Швеция по всички части на свѣта.

*

Рудата отъ Кируна завладѣва свѣта.

Сега е януарий, 3 ч. сл. об. Слабата свѣтлина на полярния день отстъпва вече на тежката тъмнина, на полярната нощъ. Хиляди свѣтлинни тѣла пламватъ надъ Кирунаваара. Цѣлата планина е освѣтена съ голѣми прожектори. Работи се при електрическа свѣтлина. Двадесетъ часа непрекъснато електрическитѣ машини неморно работятъ, за да освѣтлятъ и най-малката гънка на планината. Защото полярната нощъ тукъ трае 20 часа, а свѣтътъ има нужда отъ желѣзо. День и нощъ багеритѣ пѣятъ стоманената си пѣсень, динамитътъ трещи, машинитѣ за раздробяване на рудата гърмятъ оглушително — вагонитѣ скърцатъ върху безкрайнитѣ релси. При магическото освѣтление на срълнощното слънце, на чудното полярно сияние, при 30° студъ и при вѣтъръ или сиѣжна буря, които биятъ като съ камшици всичко живо, работниците отъ Кируна, облѣчени въ кожени дрехи, кожени ржавици и мечешки калпацы, кжсатъ отъ недрата на планината богатства.

Влакътъ излиза отъ Норвикъ. Съ 80 клм. скоростъ електрическиятъ локомотивъ хвърчи презъ степитѣ на северна Лапландия и влачи добре отопленитѣ и удобни вагони. Хора отъ всички народности сж се разположили удобно по канапетата и гледатъ съ учудени очи блестящитѣ заледени степи и покрити съ снѣгъ хълмове. Огромни фабрики, съ стотица метра високи комини, прелетяватъ край бързия влакъ за полярнитѣ страни.